

I øvrigt giver de ved nærværende Paragraf foretagne Ændringer i de tilsvarende Bestemmelser i Lov 30. Marts 1894 ikke Anledning til særlige Bemærkninger.

Til § 3.

Fordringerne ved Adgangsprøven tænkes skærpede særlig i de Fag, i hvilke man maa antage, at Eleven kan gaa noget videre ved almindelig dygtige Læreres Hjælp eller endog ved Selvarbejde uden at søge til specielle Faglærere; og Fordringerne bør have et saadant Omfang, at et ungt Menneske med gode Skolekunderskaber maa anvende ca. 1½ Aar paa Forberedelsen. Det normale kunde tænkes at være f. Eks. saaledes: naar et ungt Menneske paa Landet vilde være Lærer, begyndte han ved Efteraarets eller Vinterens Begyndelse at søge nogen Undervisning paa Stedet, hvor han opholdt sig, samtidig med at han ellers passede sit hidtidige Arbejde. Fra 1. Maj ofrede han sig udelukkende for sin Forberedelse, enten hjemme, hvis Forholdene tillod det, eller paa en af de ikke faa Skoler eller Højskoler, der allerede nu giver sig særlig af med at forberede til Seminariet. Det følgende Aars Sommer, i Regelen i Juni, indstillede han sig saa til Adgangsprøven. Herved vilde meget være vundet; thi for overhovedet at slippe ind paa et Seminarium behøver et ungt Menneske under de nuværende Forhold saa godt som ingen Forberedelse, bortset fra den formelle Fordring om 1 Aars (11 Maaneders) Skolepraksis.

Med den foreslaaede Forandring vilde der ikke blot kræves betydelig mere Tid til Forberedelsen; men hvis Fordringen om et Aars Skolepraksis bortfaldd, vilde de Timer, der i Aarets Løb anvendtes hertil, komme den almindelige Kundskabsforberedelse til gode og Forberedelsestiden for saa vidt yderligere vinde i Værdi.

Men hvis Eleven saaledes kommer meget bedre forberedt til Seminariet, maa man antage, at der kan blive betydelig mere Plads til den Sprogundervisning, der allerede nu drives paa Seminarierne, samt Tid til paa enkelte Omraader at naa til en Uddybning af Undervisningen, hvorved denne kan blive mere udviklende for Eleven og mere interessant saavel for Elev som for Lærer. Dette saa meget mere som det ikke er Hensigten at forhøje Fordringerne til Kundskabsmængde i de Fag, som nu læres. Hvorvidt man skal blive staaende ved at lade Sprogundervisningen være frivillig, med gratis Adgang til den og med Adgang til

at faa en mulig Karakter heri indført paa Eksamensvidnesbyrddet, eller man skal gøre ét Sprog tvungent, derom vil senere blive truffen Afgørelse.

Men Forudsætningen for, at en saadan skærpet Optagelsesprøve kan gennemføres, er, at Formen for dens Afholdelse bliver ændret som foreslaaet. Blot paa Papiret at opstille ny Fordringer, vilde intet betyde. Det er en uholdbar Stilling, at den, der skal prøve en Elev, er personlig og økonomisk interesseret i, at denne bliver optaget.

I øvrigt bemærkes, at det vilde være naturligt, at der indrømmes f. Eks. flinke Realister nogen Lempelse med Hensyn til Tallet af Fag, hvori de prøves. Naar et ungt Menneske har bestaaet Realeksamen med et vist Antal Points, og Prøven er aflagt for ikke lang Tid siden, bør han have Adgang til et Seminarium mod at aflægge Prøve i de Fag, som han ikke har haft ved Realeksamen.

Til § 4.

Med Hensyn til de i denne Paragraf optagne Bestemmelser, der slutte sig til Bestemmelserne i Lov 30. Marts 1894 § 3 og § 6 b., 1ste Punktum, vil der formentlig ikke være Anledning til nogen nærmere Begrundelse.

Til §§ 5 og 6.

Disse Paragraffer ere i væsentlig Overensstemmelse med Lov 30. Marts 1894, §§ 4 og 5.

Til § 7.

Det er uheldigt, at der i selve Loven fastsættes et bestemt Antal Censorer. I Almindelighed maa Ordningen være saadan, at en Censor kun censurerer i eet Fag; thi bortset fra, at adskillige ikke vil anse sig for kvalificerede i mere end et enkelt Fag, er det paa Grund af den til Eksamen tilmaalte Tid umuligt at lade een Censor besørgere mere end eet Fag. En Censor er i de 3 Maaneder, i hvilke Prøven skal afholdes, nogenlunde jævnt optaget, selv om han kun har eet Fag, og Tallet af Elever er i stadig Tiltagende.

Ved Tilføjelsen om, at en Vedtægt for Censorerne vil være at udfærdige, er der bl. a. tænkt paa, at det bør paalægges Censorerne efter Prøvens Afslutning at indsende gennem Formanden til Ministeriet Beretning om deres Indtryk fra Prøven og Karakterlister. Vedtægten skulde tilige indeholde Bestemmelse om, hvilke Censorer der skal give de skriftlige Opgaver. Det vil nemlig være heldigt, at det ligesom